

očar | tarR. očak der dreifuss, auf den der kessel gestellt wird,
der heerd, die feuerstätte].

vus l. v̄v̄s.

žafa l. šaba.

žal l. šal.

žan- l. šan-.

žälä- l. šell̄s-.

GOMBOCZ ZOLTÁN.

Hazai irodalom.

BALASSA JÓZSEF. Kis magyar hangtan. Bpest. Franklin-Társulat.
Nyelvészeti Füzetek. Szerk. SIMONYI ZSIGMOND. — 35. SZOLÁR
FERENCZ. Jelentéstanulmányok az asszimilációs jelentésváltozásokról. —
36. SZEREMLEY CSÁSZÁR LORÁND. Jelentéstanulmányok a komplikációs
jelentésváltozásról. Budapest. Athenæum.

Nyelvtudomány. A M. T. Akadémia nyelvtudományi bizottsá-
gának megbízásából szerkeszti ASBÓTH OSZKÁR. 1. füzet. (PETZ G.
Nyelvtudományi irányok és föladatak. — ASBÓTH O. A szláv torok-
hangok változásai. I. A $k > č$ -féle változás. — SCHMIDT JÓZSEF. Egy-
tagú basisok. — Ismertetések. — Kisebb közlemények.) Budapest.
Akadémia.

SIMONYI ZSIGMOND. Középiskolai műszótár. Számos szakember
közreműködésével szerkesztette —. Budapest. Athenæum.
